

Douwes Dekker, Ernest F.E., *Het boek van Siman den Javaan. Een roman van rijst, dividend en menselijkheid*. Amersfoort, P.M. Wink, 1908.

Ik heb het boek (gelukkig) niet antiquarisch gekocht, maar gedownload en dan afgedrukt en laten lijmen in een copycenter.

Het is een volkomen onleesbaar, langdradig en onnozel verhaal. Het is zéér goed bedoeld als aanklacht (zoals *Max Havelaar* van zijn grootoom), maar het zijn vooral de eindeloze bladzijden met berekeningen en – vooral naar het einde toe – de oersaai reeksen documenten in ambtenarentaal die het geheel compleet onverteerbaar maken. Ik heb – en ik denk niet dat ik dat vroeger ooit met een boek gedaan heb – hier en daar een par bladzijden officiële documenten overgeslagen.

De stijl is ook miserabel en het verhaal is doorspekt met Maleise of Javaanse woorden die weliswaar verklaard worden in een lijst van 245 woorden die achterin staat, maar dat is een geblader zonder einde. En dan al die personages. Op den duur heb ik zelfs de moeite niet meer gedaan om precies te weten wie wie was want er is niet wijs uit te raken.

Ik heb het boek gelezen omdat Ernest een kleinzoon is van Multatuli's broer Jan en in het kader van mijn voordracht in Frankfurt op 16 december 2021 want ik schrijf en spreek niet graag over iets dat ik echt ken en/of gelezen heb. Het is, kort gezegd, rommel.

Aangezien het toch maar om een kopie gaat, zal ik het boek uiteraard niet houden.

Philip Vermoortel

11-2021